TYGODNIK BBN

PRZEGLĄD INFORMACJI O BEZPIECZEŃSTWIE NARODOWYM WRAZ Z KOMENTARZEM

Numer 53
30 września – 6 października 2011

Szczyt Partnerstwa Wschodniego w Warszawie 3
Likwidacja Anwara al-Awlakiego w Jemenie 4
Antymonopolistyczne działania Unii Europejskiej wobec Gazpromu 5
Budowa zdolności operacyjnych NATO w zakresie obrony cyberprzestrzeni 6
Ćwiczenia wojsk lądowych „Dragon-11” 8
Parlament europejski omawia raport dotyczący gazu łupkowego 9
Nowe technologie w służbie bezpieczeństwa i porządku publicznego 9

BBN BIURO BEZPIECZEŃSTWA NARODOWEGO

Kolegium redakcyjne: Zdzisław Lachowski (przewodniczący), Marek Ajnenkiel, Łukasz Kulesa, Krzysztof Liedel, Jarosław Padzik, Paweł Pietrzak

Redaktor naczelny: Zdzisław Lachowski
Redaktor prowadzący: Marek Ajnenkiel
Redaktorzy: Katarzyna Przybyła, Michał Grzelak

Komentarze opracowali:
Magdalena Adamczuk
Agnieszka Adamusińska
Dominik Jankowski
Tomasz Otłowski
Paulina Piasecka
Paweł Świeżak
Paweł Turowski

Szczyt Partnerstwa Wschodniego w Warszawie

29-30 września 2011 r. w Warszawie odbył się drugi szczyt Partnerstwa Wschodniego. Państwa UE i kraje wschodnioeuropejskie były reprezentowane przez szefów państw lub rządów, z wyjątkiem Białorusi, która nie otrzymawszy zaproszenia na takim szczeblu, zbojkotowała spotkanie[1].

Wynikiem szczytu było przyjęcie wspólnej deklaracji, w której znalazły się zapisy m.in. o uznaniu europejskich aspiracji partnerów, zakończeniu procesu rozmów z Ukrainą na temat umowy stowarzyszeniowej do grudnia 2011 r. oraz o otwarciu do tego czasu negocjacji porozumień o wolnym handlu z Gruzją i Mołdawią. W deklaracji określono także drogę dojścia do reżimu bezwizowego w stosunkach Unii z państwami Partnerstwa. W odniesieniu do sfery bezpieczeństwa, w dokumencie odnotowano wzmocnioną rolę UE w procesie regulowania konfliktów i budowania środków budowy zaufania, zapowiadając poszukiwanie „silniejszego dialogu i współpracy przy problemach bezpieczeństwa międzynarodowego"[2].

Podczas szczytu przedstawiciele państw UE przyjęli również specjalną deklarację dotyczącą sytuacji na Białorusi, w której potępili łamanie praw człowieka, zasad demokracji i wolności mediów[3]. Premier Donald Tusk zaproponował pakiet modernizacyjny na rzecz nowej, demokratycznej Białorusi, zakładający – po wcześniejszym spełnieniu odpowiednich warunków przez Mińsk – m.in. pomoc finansową[4].

Warszawski szczyt Partnerstwa Wschodniego przyniósł realny postęp w procesie zbliżenia państw Europy Wschodniej do struktur europejskich. Przyszłość tego procesu zależeć będzie od stopnia zaangażowania partnerów UE w wewnętrzne reformy ekonomiczne i polityczne.

Warto podkreślić, że wspomniany postęp dokonał się mimo skupienia uwagi Brukseli na kryzysie gospodarczym i „arabskiej wiośnie" oraz wzmożonego promowania za wschodnią granicą UE alternatywnych projektów integracyjnych. Bez względu jednak na perspektywy proponowanych m.in. przez Rosję inicjatyw w europejskim interesie leży aktywne zachęcanie sąsiadów do wdrażania tych rozwiązań, na których swój sukces zbudowała UE. Zarówno implementacja europejskich standardów prawnych, liberalizacja ruchu wizowego, jak i szeroko rozumiana demokratyzacja przyczyniają się nie tylko do wzrostu poziomu życia obywateli, ale i stwarzają grunt pod zaufanie, przewidywalność i trwałą stabilność, co ma pozytywny wpływ na ogólną sytuację bezpieczeństwa regionalnego. Zatem choć Partnerstwo Wschodnie nie dotyczy bezpośrednio sfery bezpieczeństwa, to zapewnia ogólne ramy dla procesów, które wpływają dodatnio na jego stan.

Z kolei przyjęta 30 września 2011 r. deklaracja w sprawie Białorusi to ważna wskazówka dla pozostałej piątki uczestników PW. Deklarowana przez Unię zasada „więcej zaangażowania UE w zamian za więcej zaangażowania danego partnera" („*more for more*") posiada także swój rewers: „*less for less*".

Likwidacja Anwara al-Awlakiego w Jemenie

Stany Zjednoczone poinformowały, że 30 września 2011 r. w ataku amerykańskich samolotów bezzałogowych zginął Anwar al-Awlaki, duchowy przywódca Al-Kaidy Półwyspu Arabskiego (Al-Qaeda in the Arabian Peninsula, AQAP)[5]. Al-Awlaki, Jemeńczyk posiadający amerykańskie obywatelstwo, był poszukiwany m.in. z powodu agitacji wśród muzułmańskich ekstremistów. Prezydent USA Barack Obama określił wyeliminowanie al-Awlakiego jako „silny cios w najbardziej aktywne operacyjne odgałęzienie Al-Kaidy"[6].

Mimo oficjalnych komunikatów władz USA i Jemenu, wciąż nie ma jeszcze całkowitej pewności, że Anwar al-Awlaki faktycznie poniósł śmierć w ataku amerykańskiego samolotu bezzałogowego 30 września 2011 r. Pewność da dopiero oficjalny komunikat w tej sprawie wydany przez Al-Kaidę Półwyspu Arabskiego, co zwyczajowo następuje w ciągu ok. tygodnia po danym wydarzeniu. Warto pamiętać w tym kontekście, że w ostatnich dwóch latach Amerykanie już dwukrotnie informowali o zabiciu al-Awlakiego (w grudniu 2009 r. oraz w maju 2011 r.). Za każdym razem okazywało się jednak, że terrorysta wychodził cało z amerykańskich ataków.

Jeśli jednak eliminacja al-Awlakiego okazałaby się faktem, byłby to bardzo poważny cios dla działalności propagandowej i medialnej AQAP, najaktywniejszego i najbardziej niebezpiecznego obecnie odgałęzienia Al-Kaidy. Tym bardziej istotny, że według doniesień amerykańskich wraz z al-Awlakim zginąć miał także posiadający obywatelstwo USA Samir Khan – wydawca i główny autor anglojęzycznego internetowego magazynu islamistycznego „Inspire", skierowanego do młodych radykalnych muzułmanów urodzonych i wychowanych na Zachodzie. To, co czyniło dotychczas AQAP tak bardzo niebezpieczną organizacją, to nie tylko wysoki stopień złożoności operacyjnej podejmowanych przez nią działań terrorystycznych w USA i Europie, ale właśnie jej aktywność w zakresie propagowania na Zachodzie idei dżihadu, skuteczna radykalizacja tysięcy żyjących tam muzułmanów oraz rekrutacja nowych członków do walki w szeregach organizacji islamistycznych. Zarówno A. al-Awlaki – charyzmatyczny kaznodzieja i doskonały mówca, skutecznie oddziałujący za pomocą elektronicznych środków przekazu na rzesze wiernych na całym świecie – jak i S. Khan – wyjątkowo zdolny informatyk-samouk, powszechnie uważany za pioniera salafickiego dżihadu w internecie – mogą okazać się niezastąpieni dla AQAP i strategicznych celów jej działalności wobec państw zachodnich. Choć w szeregach Al-Kaidy Półwyspu Arabskiego z pewnością działa wielu anglojęzycznych bojowników, to żaden z nich nie cieszy się taką charyzmą i nie posiada takich umiejętności jak al-Awlaki czy Khan.

Eliminacja obu terrorystów nie wpłynie jednak najpewniej na operacyjne aspekty funkcjonowania AQAP. Ani al-Awlaki, ani Khan nie należeli bowiem do kręgu osób odpowiedzialnych za bieżącą aktywność organizacji w Jemenie czy Arabii Saudyjskiej w jej kierownictwie. Ich rola miała inny charakter, dotyczący ponadregionalnej działalności AQAP, zgodnej ze sztandarowym dla Al-Kaidy imperatywem ogólnoświatowej „świętej wojny". W tym sensie utrata obu liderów może sprawić, że AQAP zostanie zmuszona w najbliższym czasie do skoncentrowania swej aktywności na regionalnych celach. Należą do nich

zwłaszcza: umocnienie pozycji organizacji w rozdartym wojną domową Jemenie, wznowienie aktywności terrorystycznej w Arabii Saudyjskiej oraz ewentualne rozszerzenie wpływów organizacji na kraje sąsiednie, np. Somalię (gdzie już obecnie trwać mają rozmowy o współpracy i sojuszu z tamtejszym Harakat al-Szabaab al-Mudżahidin, również powiązanym z Al-Kaidą), Dżibuti czy Oman.

Ewentualna śmierć al-Awlakiego i Khana byłaby też precedensem prawnym – pierwszym przypadkiem, gdy bezzałogowce zostały wykorzystane do faktycznego wykonania przez państwo egzekucji na jego obywatelach, bez stosownej procedury dochodzeniowej i prawomocnego wyroku sądowego.

Antymonopolistyczne działania Unii Europejskiej wobec Gazpromu

27 września 2011 r. Komisja Europejska (KE) rozpoczęła inspekcje w 20 firmach zajmujących się magazynowaniem, przesyłem i dostawami gazu (również w polskich przedsiębiorstwach PGNiG i Gaz-System). Komisja chce sprawdzić, czy rosyjski koncern Gazprom nie łamie unijnych zasad konkurencyjności[7]. Gazprom oświadczył, że KE nie poinformowała koncernu o jakichkolwiek roszczeniach i nieoczekiwanych inspekcjach oraz zapewnił, że jego działalność jest w pełni zgodna z prawem międzynarodowym. Wyrażono również nadzieję, że kontrole nie będą godziły w interesy Gazpromu[8]. Premier Rosji Władimir Putin powiedział, że jego rząd będzie uważnie przyglądał się prowadzonej przez KE inspekcji. Polecił również Gazpromowi pełną współpracę z Komisją[9].

Kontrole KE w spółkach należących do rosyjskiego koncernu Gazprom w Europie Zachodniej i firmach, które są jego klientami, wynikają z zapisów traktatowych oraz z kompetencji Komisji. Zadaniem KE jest dbanie o zachowanie wolnej konkurencji w ramach europejskiego wspólnego rynku. Podejmuje ona działania skierowane przeciwko ograniczającym konkurencję praktykom gospodarczym, takim jak kartele (np. kartel gazowy między niemieckim E.ON i francuskim Gaz de France) czy nadużywanie pozycji dominującej na rynku (m.in. Microsoft). KE dąży także do otwarcia konkurencji w obszarach do tej pory kontrolowanych przez monopole państwowe. Zgodnie z zapisami traktatowymi Komisja stosuje i egzekwuje prawo UE. Może zażądać od przedsiębiorstw przedstawienia stosownych informacji, a w razie potrzeby może przeprowadzać niezapowiedziane kontrole w biurach przedsiębiorstw oraz – po uzyskaniu nakazu sądowego – w domach pracowników przedsiębiorstw.

KE dąży do liberalizacji rynku energii w Unii Europejskiej. Celem trzeciego pakietu energetycznego, który wszedł w życie na początku marca 2011 r., jest właśnie budowa jednolitego europejskiego rynku energii elektrycznej i gazu ziemnego. Pakiet ten poszerza prawa odbiorcy. Daje m.in. możliwość wyboru sprzedawcy energii elektrycznej i gazu. Wzmacnia też pozycję urzędów regulacyjnych krajów członkowskich i gwarantuje ich niezależność od innych organów administracyjnych. Najważniejszym elementem trzeciego pakietu energetycznego jest jednak tzw. *unbundling*, czyli rozdzielenie wytwarzania energii elektrycznej i wydobycia gazu oraz sprzedaży od ich przesyłu.

Kontrole KE są tym bardziej uzasadnione, że Gazprom zajmuje ważną pozycję na europejskim rynku energii. Ze sprawozdania za 2010 r., zatwierdzonego 30 czerwca 2011 r. przez doroczne walne zgromadzenie akcjonariuszy Gazpromu, wynika, że udział tego przedsiębiorstwa w rynku europejskim wynosi 23 proc. Plany na kolejne lata zakładają dalsze umacnianie pozycji koncernu w Europie, w szczególności dzięki uruchomieniu gazociągu Nord Stream i planowanej redukcji udziału energetyki atomowej w niektórych państwach europejskich. Ponadto w sprawozdaniu Gazprom zaznaczył, że nie przewiduje możliwości zmiany obecnych zasad swojej obecności w UE, m.in. długoterminowych kontraktów.

Budowa zdolności operacyjnych NATO w zakresie obrony cyberprzestrzeni

20 września 2011 r. NATO formalnie zapoczątkowało proces udzielania zamówień w celu budowy pełnej zdolności operacyjnej w zakresie obrony cyberprzestrzeni. Główne zadania projektu to wzmocnienie zdolności wsparcia sojuszników na wypadek ataku w cyberprzestrzeni, usprawnienie wymiany informacji oraz działania zespołów szybkiego reagowania. Przewiduje on także dostarczenie innowacyjnych technologii oraz wsparcia operacyjnego. Jego zakończenie ma nastąpić w 2012 r.[10].

Dodatkowo Departament Obrony USA zdecydował, że jego program obrony przed cyberatakami zostanie rozszerzony także na prywatnych kontrahentów (dostawców) oraz współpracujących z nim operatorów sieci przesyłowych i elektrownie. Celem tego działania jest ochrona sieci zaliczanych do infrastruktury krytycznej oraz wrażliwych danych przed atakami hakerów i wrogich państw[11].

Bezpieczeństwo cyberprzestrzeni stanowi – nie tylko dla członków NATO, ale dla całej społeczności międzynarodowej – jeden z najważniejszych obszarów, wymagających wzmożonego wysiłku w doskonaleniu zdolności reagowania i ochrony swych zasobów. Inicjatywy podejmowane w ramach Sojuszu, łączące wysiłki w zakresie obrony cybernetycznej oraz wymiana doświadczeń i informacji mogą pomóc w obniżeniu kosztów ponoszonych przez poszczególne kraje na zapewnienie bezpieczeństwa w tym obszarze. Działania te wpisują się w ideę *smart defense*, zaproponowaną przez sekretarza generalnego NATO Andersa Fogh Rasmussena.

Warto podkreślić, że dostrzeżono konieczność rozszerzenia współpracy z sektorem prywatnym w sferze ochrony cyberprzestrzeni. Biorąc pod uwagę, że znaczna część infrastruktury krytycznej, mającej często strategiczne znaczenie dla bezpieczeństwa kraju, stanowi własność prywatnych kontrahentów, jest to kluczowy element systemu bezpieczeństwa. Istotny jest także fakt, że prywatne przedsiębiorstwa posiadają technologię i wiedzę, którą można wykorzystać do zapewnienia bezpieczeństwa cyberprzestrzeni. Instytucje państwowe nie zawsze są w stanie samodzielnie odpowiadać za tę strefę bezpieczeństwa. Dlatego warto rozważyć ideę formalnego określenia obszarów odpowiedzialności sektora

publicznego i prywatnego. Wykorzystanie potencjału i rozwiązań oferowanych przez prywatne przedsiębiorstwa może dodatkowo obniżyć koszty oraz przyspieszyć tworzenie zdolności obronnych w cyberprzestrzeni.

Przygotowywany przez Radę Ministrów Rządowy program ochrony cyberprzestrzeni RP także uwzględnia w swych zapisach rozwój współpracy i wymiany doświadczeń m.in. z podmiotami odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo teleinformatyczne, producentami systemów zabezpieczeń, przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi i z innymi podmiotami zarządzającymi infrastrukturą krytyczną państwa, a także użytkownikami cyberprzestrzeni. Daje to podstawy do tworzenia skutecznego systemu obrony cybernetycznej kraju. Ponadto, dostępność informacji i wsparcie państwa mogą ułatwić polskim firmom także udział w projektach finansowanych przez NATO.

Polska rozwija również swoje zdolności w zakresie bezpieczeństwa cybernetycznego, czego dowodem jest proces dostosowywania regulacji prawnych do zmieniających się warunków bezpieczeństwa i ustawowe zdefiniowanie pojęcia cyberprzestrzeni. Wprowadzenie tej definicji do polskiego ustawodawstwa umożliwi dalsze tworzenie kompleksowego systemu bezpieczeństwa narodowego, obejmującego swym zasięgiem obszary dotychczas niebędące w sferze uregulowań prawnych, co ograniczało możliwości doskonalenia mechanizmów przeciwdziałania tego typu zagrożeniom. W ramach wzmacniania zdolności sojuszniczych i procesu dostosowywania instytucjonalnego w zakresie cyberobrony w Polsce od 2010 r. działa Centrum Bezpieczeństwa Cybernetycznego, ulokowane w 9. batalionie łączności w Białobrzegach.

Ćwiczenia wojsk lądowych „Dragon-11”

Od 24 do 30 września 2011 r. na terenie Centrum Szkolenia Wojsk Lądowych w Drawsku Pomorskim oraz w Mirosławcu i Ustce odbywały się największe w tym roku ćwiczenia wojsk lądowych pod kryptonimem „Dragon-11”. Wspólnie z polskimi żołnierzami ćwiczyli żołnierze amerykańscy, kanadyjscy i niemieccy, a w roli obserwatorów wystąpili żołnierze brytyjscy.

Celem ćwiczeń było sprawdzenie zdolności wybranych elementów ugrupowania operacyjnego do udziału w sojuszniczej, połączonej operacji obronnej. W ich trakcie na poligonach było obecnych blisko 6,5 tys. żołnierzy i ponad 1,2 tys. jednostek różnego typu sprzętu. Jednym z jego elementów było przećwiczenie procedury *Combat SAR* (odzyskiwanie personelu w warunkach bojowych), w trakcie której główną rolę odgrywa kawaleria powietrzna[12].

W Centrum Szkoleniowym w Drawsku Pomorskim odbyła się dodatkowo narada szkoleniowo-metodyczna pod przewodnictwem szefa Sztabu Generalnego WP gen. Mieczysława Cieniucha pod tytułem „Szkolenie w warunkach profesjonalizacji Sił Zbrojnych RP”, w której uczestniczyła większość osób odpowiedzialnych za kierowanie siłami zbrojnymi w Polsce[13].

Tygodniowe manewry stanowiły test sprawności działania dla wszystkich rodzajów wojsk i służb. Były one planowane i przygotowywane przez około dziesięć miesięcy, w trakcie których realizowano wstępne szkolenia oraz treningi dowódczo-sztabowe.

Ćwiczenia „Dragon-11” były bardzo ważnym przedsięwzięciem przede wszystkim dla głównego uczestniczącego w nich związku taktycznego – 12. Dywizji Zmechanizowanej. Stanowiły one istotny element jej przygotowań do przyszłorocznych zadań, w tym zwłaszcza objęcia dyżuru w Siłach Odpowiedzi NATO i planów wystawienia, od października 2012 r., XII zmiany Polskiego Kontyngentu Wojskowego w Afganistanie.

Rezultaty narady, jak również wnioski wypracowane w trakcie manewrów posłużą jako istotny wkład w prace nad zmianami w systemach dowodzenia i szkolenia, koniecznymi do wprowadzenia w polskiej armii. Reforma tych priorytetowych obszarów to ważny element wieloletniego, niezbędnego procesu transformacji Sił Zbrojnych RP, mającego na celu usprawnienie ich funkcjonalności, poprawę efektywności i zwiększenie poziomu zdolności bojowych.

Parlament europejski omawia raport dotyczący gazu łupkowego

Przygotowany w lipcu 2011 r. raport[14] dotyczący oddziaływania na środowisko technologii wykorzystywanych przy wydobyciu gazu łupkowego jest tematem prac Parlamentu Europejskiego. 4 października omówiła go komisja środowiska, a dwa dni później komisja przemysłu zorganizowała wysłuchanie publiczne w sprawie łupków[15].

Raport o gazie łupkowym proponuje wprowadzenie zmian w dyrektywie wodnej i przepisach dotyczących chemikaliów, które mogą spowodować, że wydobywanie gazu łupkowego stanie się nieopłacalne. Maciej Olex-Szczytowski, doradca do spraw ekonomicznych polskiego ministra spraw zagranicznych, zapowiedział, że polski rząd zablokuje próby obejmowania nowymi regulacjami wydobycia gazu łupkowego[16].

Unia Europejska przyjęła tzw. pakiet klimatyczno-energetyczny i prowadzi politykę ograniczenia emisji dwutlenku węgla do atmosfery. Gaz ziemny jako paliwo do produkcji energii elektrycznej emituje dwukrotnie mniej CO_2 niż węgiel i tym samym ułatwia realizację polityki UE. W związku z tym trudno zrozumieć działania mające wykazać, że gaz łupkowy jest szkodliwy dla środowiska, zaś gaz konwencjonalny importowany z Norwegii, Afryki Północnej i Federacji Rosyjskiej nie niesie zagrożeń dla środowiska. Jeśli w Polsce gaz łupkowy będzie wydobywany na wielką skalę, wówczas nasz kraj może stać się znaczącym eksporterem tego surowca. Zwiększy to konkurencję wśród jego producentów.

Trzeba pamiętać, że raport o gazie łupkowym został sporządzony na zamówienie Jo Leinena, niemieckiego posła do Parlamentu Europejskiego, przewodniczącego komisji środowiska Parlamentu Europejskiego, a przygotowali go eksperci z Wuppertal Institute for Climate, Environment and Energy i firmy doradczej Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH. Dokument wykonany wyłącznie przez specjalistów z kraju, utrzymującego bliskie kontakty i realizującego projekty energetyczne z Rosją, jednym z liczących się eksporterów gazu konwencjonalnego, rodzi wątpliwości co do bezstronności tez i wniosków zawartych w dyskutowanym w Parlamencie Europejskim dokumencie.

Nowe technologie w służbie bezpieczeństwa i porządku publicznego

W Wyższej Szkole Policji w Szczytnie nastąpiło uroczyste otwarcie dwóch nowych obiektów dydaktyczno-badawczych: Policyjnego Centrum Analityczno-Badawczego oraz Biblioteki[17]. Budowa obu obiektów związana była z realizacją kluczowego projektu „Budowa i wyposażenie Policyjnego Centrum Dydaktyczno-Badawczego w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie dla wzmocnienia bezpieczeństwa

kraju"[18]. Wśród pracowni i laboratoriów należących do Policyjnego Centrum Analityczno-Badawczego znalazły się między innymi: Pracownia Zwalczania Przestępczości w Cyberprzestrzeni (umożliwiająca tworzenie centrów komputerowych istotnych w wykrywaniu sprawców, uzyskiwaniu informacji i dowodów świadczących o wykorzystywaniu nowych technologii do dokonywania przestępstw), Pracownia Innowacyjnych Technik Teleinformatycznych (przeznaczona do kształcenia w zakresie najnowocześniejszych metod i technologii teleinformatycznych, pozwalających na skuteczniejsze zwalczanie przestępczości) oraz Laboratorium Inforensics (służące m.in. opracowaniu metod postępowania w sprawach związanych z dowodami elektronicznymi oraz praktycznej nauce metod postępowania z elektronicznymi dowodami)[18]. Otwarcia obiektów dokonał prezydent Bronisław Komorowski wraz z komendantem-rektorem szkoły podczas uroczystej inauguracji roku akademickiego.

Rozwój zdolności dydaktycznych i edukacyjnych Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie, która realizuje zadania na rzecz edukacji nie tylko funkcjonariuszy Policji, ale także innych służb nadzorowanych przez ministra spraw wewnętrznych i administracji, jest dobrym przykładem wykorzystania funduszy Unii Europejskiej dla wzmocnienia systemu bezpieczeństwa w Polsce. Rozbudowa bazy dydaktycznej szkoły może w istotny sposób przyczynić się do dalszej profesjonalizacji działań polskich służb, szczególnie w zaawansowanych technologicznie, specjalistycznych obszarach.

W związku z tym na uwagę zasługują przygotowane w ramach realizacji projektu Pracownia Zwalczania Przestępczości w Cyberprzestrzeni, Pracownia Innowacyjnych Technik Teleinformatycznych oraz Laboratorium Inforensics. Rozwijanie zdolności polskiej Policji w tym obszarze jest wyrazem trendu, do którego należało także uchwalenie przez Sejm wniesionej z inicjatywy prezydenta B. Komorowskiego ustawy z 30 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw.

Należy podkreślić, że Wyższa Szkoła Policji w Szczytnie jest centrum edukacyjnym, które szkoli całą kadrę oficerską Policji w Polsce. Dzięki temu rozwiązaniu zapewniona jest spójność nauczania i jednolite standardy kształcenia. Wszyscy oficerowie Policji, mający za sobą jednolitą drogę edukacyjną, mogą skutecznie działać wspólnie niezależnie od specjalności i obszaru, w którym pełnią służbę. Taki model jest zgodny z zasadą integracji edukacji na rzecz bezpieczeństwa na poziomie ponadresortowym. Jej stosowanie jest konieczne ze względu na aktualne wyzwania środowiska bezpieczeństwa.

Przypisy:

[1] IAR, 30 września 2011 r.
[2] Wspólna Deklaracja Szczytu Partnerstwa Wschodniego
[3] Deklaracja na temat sytuacji na Białorusi
[4] PAP, 30 września 2011 r.
[5] NY Times, 30 września 2011 r.
[6] PAP, 30 września 2011 r.
[7] PAP, 28 września 2011 r., Financial Times, 27 września 2011 r.
[8] Wall Street Journal, 29 września 2011 r.
[9] The Moscow Times, 4 października 2011 r.
[10] NATO, 22 września 2011 r.
[11] Security & Defence Agenda, 28 września 2011 r.
[12] *Ćwiczenie „DRAGON-11" zakończone, Wojska Lądowe, 30 września 2011 r.*
[13] Sztab Generalny WP, 28 września 2011 r.
[14] *Impacts of shale gas and shale oil extraction on the environment and on human health, europarl.europa.eu*
[15] IAR, 4 października 2011 r.
[16] *Polska zawetuje każdą nową łupkową regulację, portal Europa, Bezpieczeństwo, Energetyka, 3 października 2011 r.*
[17] Wyższa Szkoła Policji w Szczytnie, 3 października 2011 r.
[18] *Ibidem.*